

paa Bane for at bevise, at Regjeringen, efter min Mening, ikke gjør for de frivillige Overeenskomster, hvad den burde. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre, da den ærede Formand mener, at det ikke kan tilstedes. Jeg skal kun anføre — og det er Noget, der ikke er udtalt privat, men offentligt — at, da Loven om Fæstegods Overgang til Selveiendom paa Sorø-Academies og Universitetets Gods i forrige Sæsson blev behandlet, gjorde jeg mig Umage for at faae nogle „Lodder“ bragte ind derunder, fordi det var Lodder af en neblagt Bondebye, og altsaa Bøndergods; men Ministeren erklærede, at, uagtet han ikke fandt, de kunde komme ind. under Loven, tvivlede han dog ikke paa, at Fæsterne ved Ansøgninger og efter Accord kunne faae disse Gaarde til Eiendom. Dette er et Forhold, der ligger under Regjeringens egen Bestyrelse, og jeg kan nu oplyse, at en af disse Lodder senere er bleven fæsteledig, og at en af den afdøde Fæsters Slægtninge har ønsket at faae sig den overdraget, men at Regjeringen har nægtet ham det og har beordret den fæsteledige Gaard bragt til Auction. (Monrad: Hvor nær en Slægtning var det?) Det var en Slægtning. (Monrad: Men hvor nær? — Indenrigsministeren: Jeg skal nok oplyse Sagen!) Jeg skal sœie til, at der var sagt, at en Tjerdedeel af den Sum, der udkommer ved Auctionen, skal tilstaaes den afdøde Fæsters Arvinger, dette slyder jeg at tilsœie. Naar man nu vil lægge Mærke til, at i de Oplysninger, der af den forrige Indenrigsminister bleve fremsatte om, at den Deel af Fæstegodsset, der var overgaaet ved de saakaldte frivillige Overeenskomster til Eiendom i et Aar og otte Maaneder, var 649 Tdr. Hartkorn af Lehnsgodsset, der bestaaer af over 56,000 Tdr., saa vil man see, at, naar det samme Forhold bliver holdt vedlige, — hvad jeg ikke troer det vil, thi af det tilbageværende Quantum, efterhaanden som det jynker, vil der ikke blive bortfolgt i samme Forhold som tidligere, — vil der medgaae over

80 Aar, førend Fæstegodsset paa Lehnene og Stamhusene kan være overgaaet til Eiendom. Jeg maa tillige fremhæve, at der efter min Overbeviisning ingenlunde paa Derne er en saadan Villighed til at sælge ved frivillige Overeenskomster, at den kan regnes for noget, eller skulde kunne begrunde en Udsættelse af nærværende Lov (Hør!). Naar man vil gjøre sig den Umage, at optælle overalt, hvor Salg skeer igjennem Tvang og med Forbigaaelse af vedkommende Fæstere, og trækker det fra, hvad der i det Hele taget bliver solgt, da vil man finde, at det Tilbageblevne vil være et saare lidet Quantum. Det var med Hensyn til Frivilligheden, at jeg ønskede at yttre, hvad jeg har udtalt. Med Hensyn til det, der er anført om visse Stemninger, der skulde findes i Landet, og som Regjeringen troer at kjende, da troer jeg, at det ærede Thing igjennem alle sine Medlemmer har nok saa god Leilighed til at kjende Stemningen med Hensyn til dette Forhold omkring i Landet, som den høitærede Regjering, og jeg tør driftig appellere til det ærede Things Medlemmer og spørge, om den Stemning, der er i Landet, virkelig er en saadan, som man har hørt, Regjeringen troer, den er (Flere Stemmer: Nei!). Jeg troer det ikke, og jeg troer, at Mange med mig ville være enige i, at det ikke er saa. Imidlertid have vi nu hørt af den ærede Indenrigsminister, hvad Regjeringen gjør til en Betingelse for, at en Fæsteafsløsningslov skal kunne gaae igjennem, nemlig: at et Forslag skal komme frem, der kan finde Indgang. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ake Walgfreds (Rosenvorn) vil altsaa see, hvor feil han sluttede sigst, da han meente, at et Forslag for at vinde Understøttelse burde komme fra Regjeringen; thi nu siger Regjeringen: vi ville ikke komme med noget Forslag, men kommer der et Forslag, som kan finde Indgang, saa er det en anden Sag.